

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Grundtvig, N. F. S.; [N. F. S. Grundtvig].

Titel | Title:

Fest-Psalmer [Nr. 619-648]

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kjøbenhavn : Iversen, [1850]

Fysiske størrelse | Physical extent:

28 s.

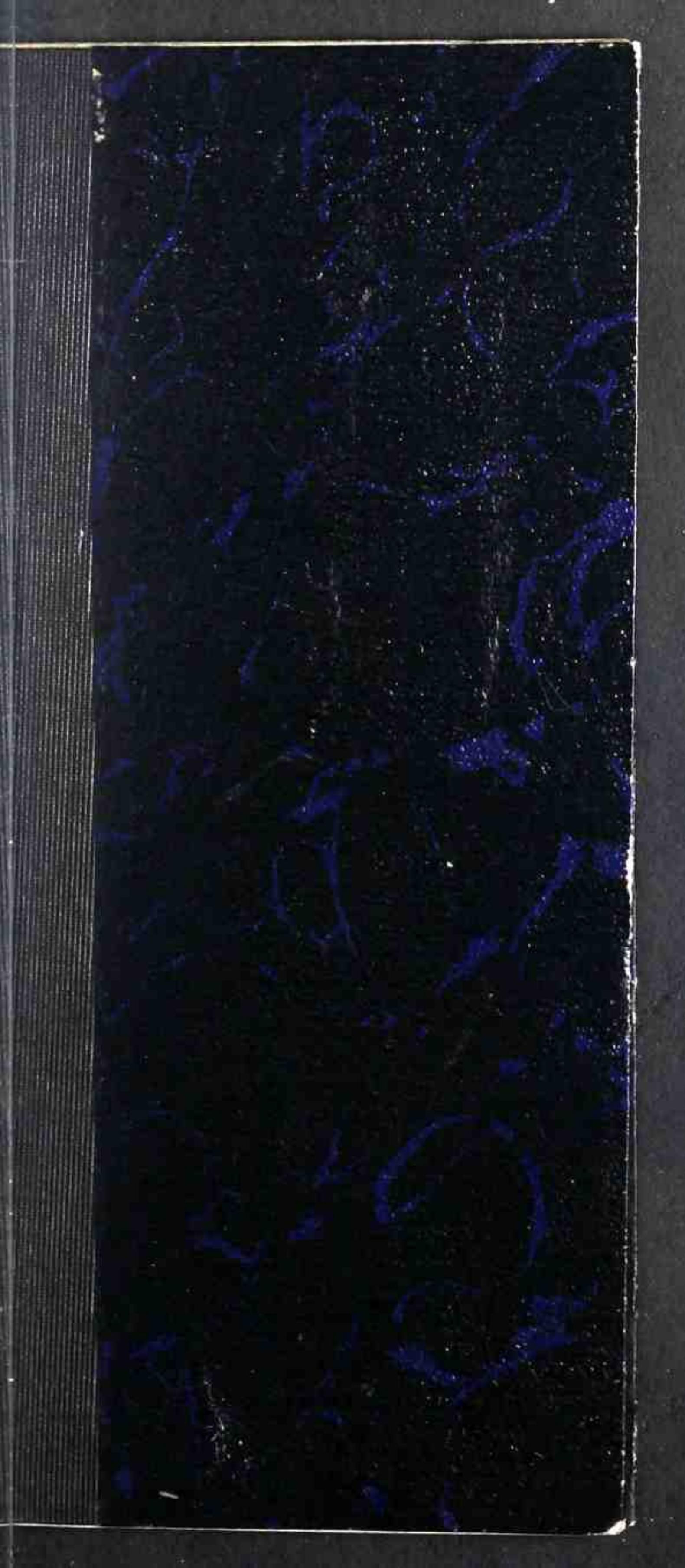
DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

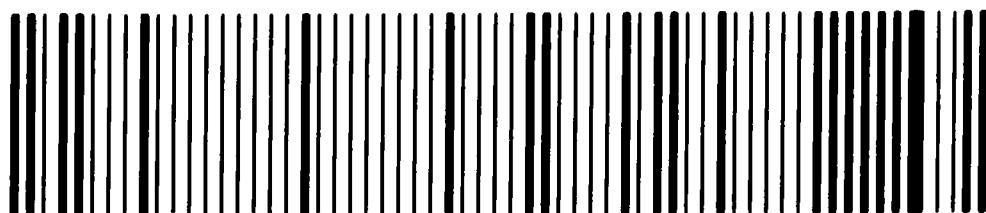

4 - 215

Vha. tilgivn af T. H. S. Grindsted

Sing-Psalmer.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 48°

110408034316

+ REX

Fest-Psalmer.

1623.

Kjøbenhavn.

Faaes hos Boghandler Iversen,
store Kjøbmagergade Nr. 9.

Truly his S. D. Davist.

Julen.

619.

¶ Vær velkommen Herrens År
og velkommen herhid!
¶ Julenat, da vor Herre blev fød,
¶ Da tændte sig Lyset i Mørkets Skied!
¶ Velkommen Nytaar og velkommen her!

¶ Vær velkommen Herrens År
og velkommen herhid!
¶ Paaskemorgen, da Herren opstod,
¶ Da Livstræet fæstet i Graven Rød!
¶ Velkommen Nytaar og velkommen her!

¶ Vær velkommen Herrens År
og velkommen herhid!
¶ Pindsdag, da Guds Åland kom herned,
¶ Da straaled hans Kraft i vor Skrobelighed!
¶ Velkommen Nytaar og velkommen her!

¶ Vær velkommen Herrens År
og velkommen herhid!
¶ Herrens År med vor Guds Welbehag
¶ Nu bringer os Glæde hver Herrens Dag!
¶ Velkommen Nytaar og velkommen her!

620.

Guds Engle i Glok! synger liflig i Kør,
 Som den første Jul,
 Om Barnet, Gudsbarne, som fødtes
 paa Jord,
 Om Jesus, vor Helt og vor Herre!

Guds-Folket paa Jord! tager Barnet
 i Favn,
 Som den første Jul!

Med Fred kom vor Frelser i Faderens
 Navn:
 Vor Jesus, vor Helt og vor Herre!

All Men er Guds over høieste Skj
 For den glade Jul,
 S Billedet sit har Han skabt os paany
 Med Jesus, vor Helt og vor Herre!

621.

Et Barn er født i Betlehem,
 Thi glæde sig Jerusalem! Halleluja.

En fattig Tomfru sad i Løn,
 Og fødte Himlens Kongeson! Halleluja.

Han lagdes i et Krybberum,
 Guds Engle sang med Fryd derom:
 Halleluja!

Og Østens Wise offred der
 Guld, Røgelse og Myrrha skær! Halleluja!

Forbunden er nu al vor Nod,
 Og er idag en Frelser fød! Halleluja!

-) Guds fizere Bern vi blev paany,
) Skal holde Gul i Himmelby! Halleluja!

 ? Paa Stjerne=Tepper lyseblaae,
) Skal glade vi til Kirke gaae! Halleluja!

) Guds Engle der os lære brat,
 ? Alt synge, som de sang i Nat: Halleluja!

 ? Da verder Engle vi som de,
) Guds milde Ansigt skal vi see, Halleluja!

) Ham være Prins til evig Tid,
 ? Vor Frelser hold og Breder blid! Halleluja!
-

622.

- ? Julen har Engle-Lyd,
     Vi med Fryd
 ? Os barnlig paa Gud-Fader
     Forlader;
 ? Vi var i Nod saalænge,
 ? Dog herte han vor Ven,
 ? Han veed, hvortil vi trænge,
 ? Vor Frelser blev Guds Son;
 ? Thi vil vi alle sjunge,
 ? Med Hjerte og med Tunge,
) Et. Ere være Gud
     For sit Juliebud!
- ? Ret i en salig Tid
     Kom han hid;
 ? Da glemte deres Mede
     De Dode,
 ? Da de sif det at vide,
 ? Alt fedt var Folkets Ven,
 ? Som teg vor Sorg og Kvide
 ? Og gav os Fryd igien,

Ja, kom som Morgenrøden,
 At frelse os fra Døden!
 Med ham fra Stjernetop
 Livets Sol stod op!

Sorg er til Glæde vendt,
 Klagen endt!
 S Lovsang siendes Fryden
 Paa Lyden!

Syng med Guds Engle-Skare
 Paa Jesu Fødselsdag,
 Om Fred og ingen Fare,
 Gud-Faders Belbehag,
 Som vil al Sorgen vende
 Til Glæde uden Ende,
 Bær os paa Berneviis
 Ind i Paradiis!

623.

Lovet være du, Herre Christ,
 At du Menneske vorden est,
 Født af en Jomfru reen og skær,
 Gladelig hilst af Himmelens Hær!
 O, Gud stee Lov!

Du, Gud Faders enbaarne Son,
 Maad i Lys, men dog Gud i Løn,
 Underlig skædt i Skæd og Blod,
 Kom paa vor Brøst at raade Bod!
 O, Gud stee Lov!

Verden gaaer i dit Ledebaand,
 Dig dog svøber en Jomfruhaand!
 Du er den Store, som mægter Alt,
 Blev dog paa Skæd Barnlille kaldt!
 O, Gud stee Lov!

Himlens Lys kom i dig til Jord,
 Skinner til ny Oplysning stor,
 Godt kan vi nu ved Nattetid
 Kiende vor himmelske Fader blid !
 O, Gud skee Lov !

Fattig kom du til Jorden ned,
 Adlede Armod og Usselhed,
 Fattig gjorde du dig med Flid,
 Rige blev vi til evig Tid !
 O, Gud skee Lov !

Konning er du af Arten bedst,
 Aanders Konge blev Stovets Giæst,
 Vører os op fra Skyggedal
 Hjem til sin lyse Kongesal !
 O, Gud skee Lov !

624.

O, Son af Verdens Skaber god !
 Hvor fattig du dig fede lod !
 Hvor ydmug du dig lagde ned
 Paa Ho og Straa i Usselhed !

Velkommen vær, du ædle Giæst !
 Af Kærlighed du konuen est,
 Fra Himmerig, o Herre sed,
 At frelse os fra Synd og Død !

Var Verden nok saa vid og lang,
 Den dig var dog eii Bugge trang,
 Og dig ei værd, om den var fuld
 Af Perler, Edelsteen eg Guld !

O Gud skee Lov til evig Tid !
 Guds Son, han er vor Broder blid !

Nu lover Englesang i Sky
Øs Himmerig med Nytaarsny !

625.

Glæden hun er født idag,
Himmeriges Glæde,
Bed Gud-Faders Belbehag
Fryde sig de Spæde;
Han, som var frøgtelig
Og utilgængelig
I sin heie Bolig,
Han nu i Barnedragt
Har sig i Krybben lagt,
Med vort Stov fortrolig.

Født er han ved Midnatstid,
Skabde Sol og Maane,
Han, som eier Verden vid,
Hus i Stald men laane;
Han, som paa Skuerne
Ager blandt Stjernerne,
Evobes som de Spæde,
Han, som til Dommnedag
Taler med Tordenbrag,
Nu man hører græde.

Født er af en Tomfru skær
Son med Guddens-Wilje;
Til Forundring springer her
Røse ud af Lilje;
Almagten virkede,
Aand gienemstraalede
Stov igien herueden,
Fader vor Adam ny
Havde fun over Sky,
Alt som han i Eden!

Hylder, som paa Mattevagt
 Læge i Blomstervange,
 Bud dem blev fra Himmel bragt
 Brat med Englesange:
 Født er paa Jorderig
 Kongen af Himmerig,
 Grelseren fra Deden,
 Hviler i Krybberum,
 Har dog alt Herredom,
 Skion som Morgenreden!

Herre! dine Hænders Værk
 Er vi alle sammen,
 Vi er svage, du er stærk,
 Du er Ja og Nej;
 Til os du daledes,
 Lad os til Himmelne
 Nu med dig opføre!
 Taarer du her udgivd,
 Lær os nu Sangen sed
 Med din Englestage!

626.

Af Hæheden oprunden er
 En Morgen-Rede klar og skær
 Guds Sandhed og Guds Næade!
 Du Himmelns Morgen-Rode skion,
 Gud Faders og Marias Son,
 Mlig fryder overmaade,
 Lærlig, venlig, stor og herlig,
 Hjertenskærlig,
 Med Du haver
 Lys og Liv til Nyaars-Gaver!

Du Krindens Sæd og Davids Son,
 Som bær Almægtighed i Lon,
 O Du heibaarne Konning!

En Throne er dit Krybbe-Rum,
 Dit Riges Evangelium
 Er født som Mælk og Honning!
 Herre, Ricere! Hjertets Manna!
 Hosianna!
 Dig til Ere
 Glad i Aanden vil jeg være!

Du Soel, som smelter Hjertets Is,
 Lad Livets Flod nu til din Brøs
 I Brystet mit udspinge,
 Saa, Jesus, Dig i allen Stund
 Jeg elsker ret af Hjertens Grund,
 Din Ricelighed mig tvinge,
 Saa jeg evig Dig maa bære
 Tak og Ere,
 For Du vilde
 Lædste mig af Livets Kilde!

O Gud see Lov! jeg skal ei døe!
 Min Frelsermand er A og O,
 Begyndelse og Ende!
 Han fører mig paa Brudgoms-Bru
 Til Himmelrig, til Paradiis,
 Fra Jammer og Elende!
 Amen! Amen! Kom, Du Milde,
 Ei for silde!
 Kom, Du Ricere!
 Kun hos Dig er godt at være!

627.

Gra Hinlen kom en Engel klar,
 For Hyrders Dine aabenbar,
 Han sang saa født: nu giver Agt
 Paa Barnet svøbt, i Krybben lagt!

2. I Bethlehem, i Davids Stad,
 2) Som skrevet stod paa Spaadomis Blad,
 2) Der fodtes nu den Herre bold,
 2) Som være vil jer Gæl og Skjold.

2 Det er den Herre Jesus Christ,
 2 Og juble maae I gaukske vist,
 2 Thi Get er blevet Gud og Mand,
 2 Saa eders Broder er mi han!

2 Hvad nægter mi vel Ejnd og Død,
 2 Maar Hjertet er Guds Møder-Skied!
 2 Lad storme mi al Hélvets Magt!
 2 Guds Son med eder staær i Pagt!

2 Slaær mi til Ham kun al jer Lid,
 2 Han svigter ei til evig Tid!
 2 Byd dem kun Tredø, som prove paa
 2 Gmellem Bark og Træ at gaae!

2 Lad sinse her, lad rase højt!
 2 Guds Slægt dog seire maa til sidst!
 2 O, tak da Gud af Hjertens Grund,
 2 Taalmodig, glad i allen Stund!

628.

2 Et lidet Barn saa lysteligt
 2 Blev af en Jomfru baaret,
 2 Gi for, ei siden hertes Eligt,
 2 Men kun i Jubelaaret,
 2 I Tidens Hylde, da Guds Son
 2 Paa Jord sig fandt en Møder skion,
 2 Lod uden Ejnd sig føde,
 2 Fornedrede sig til de Smaa,
 2 Saa de kan ham til Broder saae,
 2 Den Himmelns Morgenrøde!

Hoiloget i al Erighed
 Skal Jesu's dersor være,
 Og naar for ham vi knæle ned,
 Det er Gud-Faders Ere,
 Og naar vor Lovsang altid ny
 Fra Jord sig svinger let i Sky,
 Med glade Juletoner,
 Vort fattige Halleluja
 Med salig Fryd istemmes da
 Af Engles Millioner !

629.

Vær velkommen Herrens År
 og velkommen herhid !

Sandheds Gud ! lad dit hellige Ord
 Oplyse, oplyse det hoie NOrd !
 Velkommen Nytaar og velkommen her !

Vær velkommen Herrens År
 og velkommen herhid !

Naadens Gud ! lad dit Soelskin i Baar
 Os sticke paa Marken et gyldent År !
 Velkommen Nytaar og velkommen her !

Vær velkommen Herrens År
 og velkommen herhid !

Fredens Gud ! den livsalige Fred
 Du sticke vort Land til at blomstres ved !
 Velkommen Nytaar og velkommen her !

Vær velkommen Herrens År
 og velkommen herhid !

Fader-Gud ! os til Glæde og Gavn
 Nytaaret henskride i Jesu Navn !
 Velkommen Nytaar og velkommen her !

630.

Guds Godhed vil vi prisē,
 De Store med de Sinaa,
 Den bedste Myaars-Bise,
 Som vi kan finde paa,
 Er Tak af Hjertens-Grund
 For Gave god fuldmangen
 Til os i Aar fergangen,
 Af Gud saa rig eg rund !

Nu Fader i det Heie,
 Som var i Aar saa mild !
 Vi Maade for dit Die
 Har fundet hidindtil ;
 I Jesu Christi Navn
 Vi bede dig saa saare :
 Vær dobbelt mild ad Aare !
 Raad Bod paa alle Gavn !

631.

Deiligt er den Himmel blaa,
 Lyst det er at see derpaa,
 Hvor de gyldne Stjerner blinke,
 Hvor de smile, hvor de vinke
 Os fra Jorden op til sig !

Det var midt i Jule-Nat,
 Hver en Stjerne glimted mat,
 Men med Et der blev at skue
 En saa klar paa Himlens Bue,
 Som en lille Stjerne-Soel.

Stjernen ledte vise Mænd
 Til uvsøgte Konge hen,
 Vi har og en saadan Stjerne,

Og naar vi den felge gierne,
Komme vi til Jesuni vist!

Denne Stjerne lys og mild,
Som kan aldrig lede vild,
Er Hans Guddoms=Ord det klare,
Som Han lod os aabenbare
Til at lyse for vor Gud!

Vaasten.

632.

Mel. Jesu føde Thukominelse.

Bor Herres Jesu Mindefest
Den Hoitid er, som glæder bedst;
Thi hvor han kommes ret ihu,
Lyslevende han er endnu.

Vær, Jesus! da mit Liv, min Lyst,
Den skjulte Perle i mit Bryst!
Vær du min Trest! vær du min Fred!
Vær du mit Lys, min Salighed!

Et Lys, som aldrig bliver slukt,
En Blomst, som altid sætter Frugt,
En Videnskab, som Gud kun veed,
Er Livet i din Kærlighed!

Som Faderen, saa ærer dig
Hvert Engle=Kor i Himmelrig,
Og som du elskes her paa Jord,
Af Stov opelskes Engle=Kor!

Saa bryd da ud i Fryderaab,
Du gamle Tro, du unge Haab,
Og du, som ei af Alder veed,
Du evigglade Kærlighed.

I Jesu Navn, syng Jesu Pris,
 I Ørken og i Paradis,
 Alt hvad som Tunge har og Rest,
 Alt hvad som Hjerte har i Bryst!

Halleluja for Herrens Bord,
 I Himlen højt, og her paa Jord!
 Halleluja! far op, far ned,
 For Jesus, i al Evighed!

633.

Gak under Jesu Kors at staae,
 O kære Sjæl, og med Altraa
 Bogt paa hans Læber og giv Magt
 De Ord, han har til Alfed sagt!

Han først for sine Fiender bad:
 Tilgiv dem, Fader, og forlad!
 Thi hvad de gør, det veed de ei,
 Gaae blinde paa den brede Vei.

O Jesus, beed du og for mig!
 Thi om ei fiendst, dog skrobelig
 Jeg er i alt mit Syn og værk,
 Kun ved din Ben jeg bliver stærk.

Den Rover, som sin Synd fortrod,
 Og troede sig ved Christi Død;
 Sin Mistundhed til evig Pris,
 Han fast til sagde Paradis!

Lad, Jesus, mig i Dødens Stund
 Og høre af din egen Mund:
 Idag du være skal med mig
 I Paradis, i Himmerig!

Det sidste Suk, min Frelser gav,
 Det aanded Liv, trods Død og Grav,
 Han sagde: Fader, i din Haand
 Befaler jeg min Sjæl og Aand!

Det Afskedss=Ord siger trænge ind
 Dybt i mit Hjerte, Sjæl og Sind,
 Og blive saa det sidste Ord,
 Jeg tale skal paa denne Jord!

634.

Christ stod op af Dede,
 I Paaske Morgenrede!
 Thi synger lydt og sjæleglad
 Hans Menighed i allen Stad:
 Ere være Gud i det Hoie!

Christ stod op af Dede,
 Afsjonet er vor Brode!
 Thi synger lydt og sjæleglad
 Hans Menighed i allen Stad:
 Ere være Gud i det Hoie!

Christ stod op af Dede!
 I Himlen vi ham mede!
 Thi synger lydt og sjæleglad
 Hans Menighed i allen Stad:
 Ere være Gud i det Hoie!

635.

Livsalig Paaskedag!
 Nu vundet er vor Saq,
 Langfredags bittre Minde
 Maas mi saa godt forsvinde,

Thi Jesu's vandt med Ere,
Hans Navn velsignet være!

Belfkommen, Englebud!
Som melder os fra Gud,
Vor Frelser Jesus ikke
Skal meer i Graven ligge,
Men opstaae til Guds Ere!
Hans Navn velsignet være!

Bort, du besiglet Steen,
Som glemmer Jesu Been!
Du kanst ham ei indlukke,
Guds Sen ei saa vil bukke,
Du og hans Kraft maa lære,
Hans Navn velsignet være!

O pragtig Mergenglands,
Som overgaar al Sande!
Guds Sen, vor Seel er oppe,
Han Merkets Kampetropp
Adsplittet har med Ere,
Hans Navn velsignet være!

Trods dig, du Dødens Bredd!
Nu har du tabt din Død,
Trods, alle Gravens Døgter!
Trods, alle Helvedimagter!
J tabte med Døgtere,
Guds Navn velsignet være!

O, fidere Sjæl, stig op
Til Himmelns Stjernetop,
Din Seiersang at sjunge,
Med Hjerte, Mund og Zunge,
Til den Opstandnes Ere!
Hans Navn velsignet være!

636.

Tag det sorte Kors fra Graven!
 Plant en Lilje, hvor det stod!
 Ved hvert Skridt i Dødninghaven
 Blomster spire for vor Gud!
 Englevinger paa vor Grav,
 For den brudte Vandringssstav!
 Palmesugl for Asketrufke!
 Frydesang for hule Sukke!

Solen fætned, da han blegned,
 Som for os udgirod sit Blod,
 Graven lyste, Werket segned,
 Da forklaret han opstod!
 Ton, vor Lævsang, heit i Sth,
 Sodt i Paaske-Morgengry:
 Jesus Christus er opstanden!
 Evig lever Guddommanden!

See Maria Magdalene!
 Hænder mvs hun vred i Gru,
 Sukked, til at røre Stene:
 Hvor? af, hvor er Herren nu?
 See, af Diets Taareflod
 Morgensolen mildt opstod!
 I den Grav, hvor han har hvilet,
 Hun har fundet Englemlølet!

Brister, alle Helgengrave!
 Herrens Nest, i Dæmning sval,
 Lyder i de Dødes Have,
 Skaber Lvs i Skyggedal,
 Herren falder, men ei nu:
 Synder! Adam! hvor er du?
 Sodt det toner, Engle tie:
 „Her er Grelseren, Marie!“

Ja, han er her, Guddomsmanden !
 Sprængte er mi Dødens Baand !
 Han er viiselig opstanden,
 Og hans Ord er Liv og Aund !
 Nu en Føraarsmorgen skien
 Kinder op for os isen,
 Og som Paaske-Psalmen klinger,
 Boxer Sjælens fuglevinger !

637.

Mel. Nu velan vær frist tilmode.

Tak, du store Seierherre,
 Tak, du Livets Himmelhelt,
 At du ei dig lod indspærre
 I det helvedmerke Telt !
 Tak, for aarle du opstod,
 Og sik Døden under God !
 Ingen Tunge kan den Glæde
 Med tilberlig Lov udkvæde !

638.

Mel. Tag det sorte Kors fra Graven.

O Gud os gav sin Aund til Troster,
 Og vor Herres Jesu Navn,
 Og han med alle Engle-Troster
 Alder Folk til Herrens Navn,
 Mand, med vor Frelsers Rost,
 Fred i det beklemte Bryst,
 Vader, med Guds Fader-Stemme,
 Stevet evigt Liv fornuerne !

Hør er fuglen, soni paa Biiger
 Troen bar med Herrens Rost !

Her er Ordet, som Guds Finger
 Skriver i hver Christens Bryst!
 Her er Neglen kunstig ajort,
 Til Guds Huis og Himmelens Port!
 Her er Lyset paa Guld-Stage!
 Det gør Matten klar som Dagen.

Fader vor i høie Sale!
 Kom din Paqt med os ihu!
 Sandheds Aland i dybe Dale!
 O bekræft, besejrl den nu!
 Herliggiør med Glands paa Jord
 Grelseren i Troens Ord!
 Gør det flart, at i de Svage
 Gud er mægtig alle Dage!

639.

Mel. Hjelp Gud at jeg nu funde.

Han, som paa Jordens beiler
 Til Trostab uden Ewig,
 Maar vi kun vil, beseigler
 Sin Paqt om Himmeriq,
 Han deber med den Helligaand;
 Paa Ord, som aldrig seiler,
 Han rækker os sin Haand!

Halleluja for Haanden,
 Som Herren os har ráft!
 Halleluja for Aanden,
 Som Livet os har bragt!
 Halleluja for Erens Krands,
 For Hvilken øster Baanden,
 For Glæden i sin Glands!

Vindsen.

640.

- 1) Guds Menighed, syng for vor Skaber
i Zen,
— Engle synge med —
Som gab os til Frelser sin enbaarne Son.
Saa liflig lege vi for vor Herre!
- 2) Glæde Harpen, du fromme Psalmist
paa Jord,
— Strængen er af Guld —
For Jesus vor Konge, Guds levende Ord.
Saa liflig lege vi for vor Herre!
- 3) Da heres de gledende Tungers Rest,
— Aanden er os nær —
Som bringer os altid den evige Trost.
Saa liflig lege vi for vor Herre!

641.

- 1) Sin Vogn gier Han af Skyer blaa,
I Aag han Storme spænder,
Den gaafste Jord med Klipper graa
Som Vor er i hans Hænder,
Hans Sværd er hvast, hans Spir er godt,
Hans Welt er vi, den Drotters Drot,
Hans Mavn er Jesus Christus!
- 2) Guld-Kronen bærer han ilen
Dg Sværdet helst i Skede,
Dg, som den bedste Faders Son,
Hans Lyft det er at bede:
For alle Sjæle beder Han,
Dg beder dem, med Bud om Land,
Gi at forsmaae Hans Krone!

Hans Bon er stærk, Hans Bud er godt,
 Med Gud os at udjene;
 Med dog, fordi Han her med Spot
 Kun bærer Tornekrone:
 Er Verdens Daarer til Foragt
 Hans Julebud, Hans Kongemagt,
 Hans Fred og Glæds og Glæde!

Men naar tilbage aabenlyst,
 Som Han opfoer, Han kommer,
 Og uaar Basunens Dren gjør thyst
 For Ham, al Verdens Dommer,
 Da, vel Enhver, Han fiendes ved,
 I Guds sin Faders Verlighed!
 Dem vis er Livets Krone!

642.

Mel. Tag det sorte Kors fra Graven.

Vai nu Damnebreg paa Boven,
 Rul nu Bolge himmelblaa!
 Spring nu ud, hver Beg i Skoven,
 Sjunger alle fugle smaa!
 Lilier, i Hoitids Dragt,
 I, som sik, trods Konger, Pragt,
 Samler eder, som vi synge,
 Mens det kimer, tæt i Klyngé!

Han, der under Vinters Hjerte
 Fødtes under Hytte=Tag,
 Han der vaanded sig i Smerte,
 Under Fevndogns=Stormens Brag,
 Stovets Son med Kied og Bled,
 Han af Gravens Skied opstod,
 Ja, opstod, som Blomst udspringer
 Stak i Sky paa Druevinger!

3. Høle skal det Folke=Brimlen,
 5. Ja og Amen er Guds Ord!
 3. Jorden løstet er mod Himlen,
 2. Himlen sænket er mod Jord!
 3. Stigen reist til Engle=Gang,
 1. Under Stovets Fryde=Gang,
 2. Tone=Stigen fra vor Tunge,
 2. Didop, hvor Serapher sjunge!

5. Ja, vort Hoved er deroppe,
 5. Jesu's Christus Gud og Mand,
 2. Over alle Stjerne=Toppe
 2. Threner høit i Vælde Han,
 2. Kalder os, som troe hans Ord,
 2. Legem Sit og Lys paa Jord;
 3. Frit blandt Engle det fortælles:
 3. Stov med Gud har Aland tilfælles!

2. Dersor kommer Han tilbage
 2. Åabenlyst, som han opfoer,
 2. Kroner herlig sine Dage,
 2. Vækker Dode med Sit Ord,
 2. Vinke mildt, med Kalken ny,
 2. Legem Sit til Sig i Sky,
 2. Peger paa sit Ere=Gæde,
 3. Siger: hvil i salig Glæde!

643.

Mel. Om Himmeriges Rige saa ville vi tale.
 2. Min Høvding foer til Himlen hjem,
 2. Da jeg, som Jesu Legems Lem,
 2. Vil glad i Aanden være,
 2. Thi ogsaa mig indfoerer han
 3. Engang med sig i Livets Land,
 2. Der evig, til hans Ere,
 2. Min Straaledragt at bære!

644.

Mel. Jeg vil din Pris udsjunge.

Drag ind ad disse Porte,
Bor høie vindse=Gæst!
Forjag de Skygger sorte,
Som skjule vil din Fest,
Og giv det soleklart,
Alt Hedninger som Føder
I Daaben du gienfoder
Til Stovets Himmelfart!

645.

Fra Himlen kom den Helligaand,

Helligaand,

Og løste Jordens Tungebaand
Halleluja, Halleluja!

Han kom som Jesu Christi Tolk,
Med Tunger ny til alle Folk! Halleluja!

Han kom med Gld og Kraft fra Gud,
Til alle Herrens Endebud! Halleluja!

Hvor frit de tale trundt paa Jord,
Der Aand og Liv er Jesu Ord! Halleluja!

Der mærker Dret Herrens Rest,
Der føler Hjertet Aandens Trost!
Halleluja!

Der Sjælen seer i Speilet klart
Sin Grelsers Glæds og Himmelfart!
Halleluja!

Der skaber og, til Herrens Pris,
Guds Aandepuist et Paradis! Halleluja!

Der er Guds Stad og Huis paa Jord,
Med Herrens Bod og Herrens Bord!
Halleluja!

Der lester sig en Lovsang ny,
Paa Englevinger heit i Sky! Halleluja!

Vor Ild og Kraft og Lys og Fred
Da synger Christi Menighed: Halleluja!

Da holder med sin hoie Giest,
Guds Folk en liflig vindsefest! Halleluja!

646.

Den signede Dag med Fryd vi seer,
Af Havet til os opkomme;
Den lyse paa Hinilen, meer og meer,
Os alle til Lyst og Fromme!
Det kiendes paa os, som Lysts Born,
At Natten hun er mi omme!

Den signede Stund, den Midnats-Tid,
Vor Herre han lod sig fode,
Da klared det op i Øster-Lid
Til deiligste Morgen-Nlode:
Da Lyst oprændt, som Jordens Bold
Skal lysne udi og glode!

Om levende blev hvert Træ i Skov,
Dg var saa hvert Blad en Tunge,
De kunde deg ei Guds Maades Lov
Med værdelig Rest udssunge;
Thi evig mi Skinner Livets Lys
For Gainle og jaa for Uinge!

Thi takke vi Gud, vor Fader god,
Som Lærken i Morgen-Nlode,

Før Dagen, Han os oprinde lod,
 Før Livet, Han gav af Døde;
 Den signede Dag, i Jesu Navn,
 Os alle vort Liv forsoede!

Iu sagelig Skrid, Du vindse-Dag,
 Med Straaler i Krands om Linde!
 Hver Time, til Herrens Velbehag,
 Som Bække i Eng henrinde,
 Til frydelig sig tilsidst de snoe
 Op under de gronne Linde!

Saa reise vi til vort Fædre-Land,
 Der ligger ei Dag i Dvale,
 Der stander en Borg saa prud og grand,
 Med Gammel i gyldne Sale,
 Saa frydelig der, til evig Tid,
 Med Venner i Lys vi tale!

Reformationsfest.

647.

Mel. Op al den Ting som Gud har gjort.

Der sad en Svend i Munkebur
 Det var ved Midnatstide,
 Hans Lampe brændte mat iløn,
 Og merkt det var saa vide.

Ta Troens Lampe brændte mat
 I Hjertet, under Bisten,
 Som Lampen paa det lille Bord,
 Hvor Luther sad med Skriften!

Men Han, som os i Paradis
 Indblæste Liv og Ande,
 Han kommer end vort Stov ihu
 Og rores ved dets Vaande!

Vi sank tilbage i vort Stov
 Ved Syndefald til Døden,
 Men Gud os gav sin Søn og Aand
 Til Hjelp og Trost i Nøden.

Da Aandens Lys var nær udslukt
 I Pavedommets Mørke,
 Da Jesu Tro i Luthers Bryst
 Paauy fik Lys og Styrke!

Saa ved Guds milde Aandepust
 Blev Lampen til en Stjerne,
 Han sagde: skin som Himmellys
 Pa Jordens til det Vjerne!

Og som en Stjerne Luthers Tro
 Har skinnet over Jordens
 Meer end tregang hundred Aar
 Den tindrede i Norden!

Ved den saamangen Vandringemand
 Har fundet Bei i Matten,
 Og mangen Kvinde ved dens Lys
 Har fundet Himmel-Skatten!

Og Smaa som Stjernerne i Tal
 Den tindred klart i Die,
 Til de saae lukt i Himmel ind,
 Saae Jesus i det Hoie! -

Saa skin da, Morgenstjerne klar!
 Mørket ufortroden,
 Til Herren bryder giennem Sky
 Med Glands som Morgenroden!

Og naar du blegger, hor det da,
 Hvor godt Guds Engle kvæde:
 Forløber for den gyldne Soel!
 Gal til din Herres Glæde!

648.

Mel. Som den gyldne Soel frembryder.
 Herrens Raad ei Stov udgrunder,
 Verden aldrig dem forstaaer,
 I Hans Haand gior Smaating Under
 Tiggermunk gior Gyldenaar;
 Morten Luther med Guds Ord
 Tændte Himmellys paa Jord,
 Læs af Løgn, som Bjerg tilstue,
 Bælted liden Bibeltue!

Lover Gud, I Folk, og sjunger:
 Guds Apostler vidt paa Jord
 Nu igien med vore Tunger
 Tale hoit Guds rene Ord,
 Hjertesproget nu paanh
 Hores skal i hoien Sky,
 Tunger glode, Hjerter brænde
 Ved Guds Ord til Verdens Ende!

Tak, vor Fader i det Høie!
 Tak i Jesu Christi Navn,
 Maade for dit Guddomsoie
 Fandt vor ringe Fodestavn;
 Ordet over Bolgen blaa
 Bod i Aalandens Kraft du gaae,
 Venlig i vor lave Kirke
 Liv og Salighed at virke!

Aldrig, Gud! Du det forandre!
 Lad i fromme Fædres Fjed,
 I dit Ansigts Lys os vandre,
 Lyses hjem til Dig i Fred!
 Dagen hælder, hos os bliv,
 Du, som er vort Lys og Liv!
 Mæt vor Sjæl og mindst vor Møde,
 Gior en liflig Aftenrøde!

foto 6972

